

Tárgy: ügyvédi mulasztás

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2025. F. 132/6.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2025. június 30.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

f e g y e l m i h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 (egy) rendbeli gondatlan **fegyelmi vétséget** követett el, ezért

í r á s b e l i m e g r o v á s

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy **30.000.-Ft, azaz Harmincezer forint átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő a fellebbezés késedelmes benyújtását és a perköltség igény megfelelő időben történő bejelentésének elmaradását sérelmezte.

A vezető fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéddel szemben előzetes vizsgálatot rendelt el.

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozattal fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, ahol a határozat szerinti magatartásával megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1. § (3) bekezdését, az Üttv. 39. § (3) bekezdését, az Üttv. 28. § (3) bekezdését, továbbá a 6/2018. (III. 26) MÜK szabályzat az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (ÜESZ) 2.1. pontjának első fordulátát, valamint a 2.4. pontját. Ezáltal az Üttv. 107. § a) pontja alapján fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint alapos annak a gyanúja annak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezés késedelmes előterjesztésével 1 rendbeli gondatlan fegyelmi vétséget követett el.

Az ügy iratait a Fegyelmi Tanács elnöke 2025.02.25. napján vette át és intézkedett a tárgyalás kitűzése iránt.

A fegyelmi biztos a fegyelmi tárgyalás berekesztését megelőző végindítványában a tényállás fenntartása mellett változatlanul 1 rb. gondatlan fegyelmi vétség elkövetésében kérte az eljárás alá vont ügyvéd felelősségének megállapítását; írásbeli megrovás kiszabását és átalányköltségben való marasztalását kérte azzal, hogy lehetőséget látott az átalányköltség mérséklésére.

A tényállás:

A [...] Társasház felperesnek a [...] alperes elleni perében a bíróság ítéletével az ott írtak szerint marasztalta az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A felperes jogi képviselőtét ellátó eljárás alá vont ügyvéd az elsőfokú ítélet ellen a fellebbezést késedelmesen terjesztette elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezési határidő elmulasztása miatt benyújtott igazolási kérelmet elutasította, és az elkésett fellebbezést visszautasította, a döntés indoklása szerint a fellebbezési határidő 2024. január 29-én telt el, a fellebbezés azonban 2024. január 30-án került előterjesztésre.

A bíróság a kése delmet önhibának tekintette, mivel az eljárás alá vont ügyvéd a határidő lejárát megelőzően öt perccel kezdte el az ÁNYK nyomtatvány kitöltését, s tisztában kellett lennie a kitöltés követelményeivel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró ítéletábla végzésével a másodfokú bíróság végzését helybenhagyta. Az indoklásban rámutatott arra, hogy bár a jogi képviselő az eljárási cselekményt a határidő utolsó másodpercéig teljesítheti, annak kockázatát azonban viselnie kell, ha a gyakorlatlansága miatt rosszul becsülte fel az elektronikus benyújtáshoz szükséges időtartamot, s az idő nem volt elégséges.

A [...] Önkormányzat jegyzője felperesnek a [...] Társasház alperes elleni perében az alperes a perbeli jogi képviselőtét ellátó eljárás alá vont ügyvéd megbízását megszüntette, és a perbeli képviselőtével más jogi képviselőt bízott meg.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy a tényállást nem mérlegeléssel állapította meg, mivel az abban rögzítettekkel nem álltak ellentétben a bizonyítékok, melyeket mérlegelni lett volna szükséges.

A Fegyelmi Tanács az alábbi bizonyítékokat értékelte a döntésének meghozatala során:

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd már a vizsgálati szakaszban írásbeli védekezést terjesztett elő, melyben a felelősségét elismerte és kérte az enyhítő körülmények figyelembevételét.

Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson sem vitatta a felelősségét, sőt elismerte azt.

Előadta, hogy 2 perc 10 másodpercet késett az iratbeadással, ugyanis egy tárgyi költségfeljegyzési jogos pernél is kérték az ÁNYK formanyomtatvány kitöltését és a fizetendő illeték meghatározását, amit indokolatlannak tartott.

Pont ilyen fellebbezést még korábban nem nyújtott be az eljárás alá vont ügyvéd. Nem volt tisztában azzal, hogy meg kell adnia ezt az adatot. Abból adódott a kése delme, hogy pontosan ki szerette volna számolni ezt a tételt. Nem akart rossz számot megadni, emiatt késett két percet.

Elfogadta, hogy tényleg elesett az ügyfele a fellebbezés elbírálásától, azaz a jogorvoslati jogától.

Előadta, hogy a másik per irataiból megállapítható, hogy ez a fellebbezés (amelynek határidejét elmulasztotta) későbbi események folytán vissza lett volna vonva és nem lett volna elbírálva ez az ügy, ezáltal úgy gondolta, hogy az ügyfelet nem hozta hátrányosabb helyzetbe.

Álláspontja szerint az ügyfél még nyert is ezzel, mert így nem kellett csökkentett illetéket sem fizetnie. Elmondta, hogy megbízási díjat nem kért az ügyféltől.

Kérdésre előadta, hogy a bejelentőt, mint ügyfelet elvesztette és azt megfogadta, hogy utolsó napra nem hagy semmilyen határidős munkát, illetve iratbeadáást. A peres gyakorlatán változtatott.

A rendelkezésre álló iratok, ezen belül különösen a bírósági iratok alapján a kése dellem egyértelműen megállapítható volt, így a fellebbezési határidő 2024.01.29. napjának 24.00 órájáig volt megtartható, míg az eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezést 2024.01.30. napjának 00.02.10 órakor, 2 perc 10 másodperccel a határidő lejártát követően nyújtotta be.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló okiratok, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata, továbbá a bejelentő által csatolt jegyzőkönyv és iratok alapján állapította meg a tényállást és ezen belül azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása fegyelmi vétség valósított meg.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy
- b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdésének elvárása értelmében a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése alapján a felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár (...).

A 6/2018. (III. 26) MÜK szabályzat az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (ÜESZ) 2.1. pontjának első fordulata értelmében „*az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez ...*”, s a 2.4. pont elvárása szerint „*az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.*”

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd természetesen tudatában volt annak, hogy az ítélet ellen fellebbezést kell benyújtania és a jogorvoslati határidőn belül meg is kezdte az elektronikus előterjesztést, azonban az ÁNYK nyomtatvány helyes kitöltéséhez szükséges időigényt nem megfelelően mérte fel, így összességében 2 perc 10 másodperces késedelembe esett, ami végül a fellebbezés visszautasítását és az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedését vonta maga után.

A mulasztása nyilvánvalóan sérti az ügyfél érdekét, hiszen elzárta attól az igényétől, hogy a megalapozatlannak tekintett elsőfokú döntést a másodfokú bíróság megvizsgálja, s szükség szerint felülbírálja.

Figyelemmel arra, hogy a késelemben esést, mint lehetséges következményt azért nem látta előre az eljárás alá vont ügyvéd, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztva, könnyelműen bízott abban, hogy az elektronikus beadvány nyomtatványát néhány perc alatt helyesen kitölti, a cselekménye gondatlannak, azonban belül is hanyagságnak minősül.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását 1 rendbeli gondatlan magatartásnak minősítette, mert az eljárás alá vont ügyvéd a tevékenységére vonatkozó – általa is ismert – szabályt nem szándékosan nem tartotta be, hanem a saját tevékenységéhez szükséges időt mérte fel tévesen és mindössze 2 perc 10 másodperccel mulasztotta el a határidőt és egy alkalommal, egyetlen ügyben (egyetlen határidő) vonatkozásában mulasztott.

A fegyelmi biztos – helyesen – az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő etikai szabály gondatlan megsértését hívta fel és nem az ügyvédi tevékenységen kívüli magatartást róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére, hiszen a fellebbezési határidő elmulasztása mindenképpen az ügyvédi tevékenység során merül és merülhet fel (másként nem is értelmezhető).

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával.

A Fegyelmi Tanács más fegyelmi büntetés kiszabására nem látott indokot, mint az írásbeli megrovás.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálandó el.

A cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor egyaránt az Üttv. volt hatályban.

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

A büntetés megállapításánál a Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § a.) pontjában meghatározott írásbeli megrovás kiszabását tartotta a gondatlanul elkövetett fegyelmi vétség *eredményét* tekintve arányos büntetésnek.

Ugyanakkor a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd javára értékelhető enyhítő és súlyosító körülményeket is figyelembe vett.

Enyhítő körülményként jelentős súllyal értékelte az eljárás alá vont ügyvéd eljárás kezdeti szakaszától beismerő, hibáját elismerő nyilatkozatát, amelyet a Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárás egyik céljának megvalósulásaként értékelt.

Jelentős súllyal vette figyelembe enyhítőként a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét, mivel korábban semmilyen felelősség megállapításra nem került sor vele szemben, ennek a nyomatéka azért nagy, mert az ügyvédi bejegyzése óta közel 20 év telt el, nehezen összevethető egy néhány éve vagy akár 10 éve praktizáló ügyvéd esetleges makulatátán ügyvédi pályával, mely utóbbinak a nyomatéka kiemelkedő lenne.

További fokozott nyomatékkal értékelte enyhítő körülményként azt, hogy nyilatkozata szerint változtatni fog azon a gyakorlatán, hogy az utolsó napon terjeszt elő határidős beadvány, mint jelen esetben történt.

Súlyosító körülményt a Fegyelmi Tanács nem észlelt.

A feltárt nagy számú enyhítő körülményre és ehhez képest a súlyosító körülmények hiányára tekintettel a Fegyelmi Tanács szükségtelennek ítélte más fegyelmi büntetés kiszabását, ezért a legenyhébb fegyelmi büntetést, az írásbeli megrovást alkalmazta.

Az eljárás alá vont ügyvéd esetében alappal feltételezhető, hogy a jelen eljárás komoly tanulsággal szolgál és az eljárás alá vont ügyvédre mindenképp preventív hatással bír a kiszabott fegyelmi büntetés és maga a fegyelmi eljárás is kellő visszatartó erő lesz a jövőben a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint.

A Fegyelmi Tanács nem csak azt kívánja megindokolni, hogy miért nem szabott ki az írásbeli megrovásnál súlyosabb büntetést, hanem azt is, hogy miért nem enyhébbet.

Ennek van egy tételes jogi akadály és egy elvi akadály is.

A tételes jogi akadály az az volt, hogy a határozat meghozatalának napján – még – nem volt lehetősége a Fegyelmi Tanácsnak megszüntetés mellett figyelmeztetést alkalmazni, ugyanis az erre vonatkozó tételes jogi szabályozás 2025.07.01. napján – a határozat meghozatalát követően – lépett hatályba, így a határozathozatalkor nem volt még hatályban a kedvezőbb elbírálás elvi lehetőségét biztosító szabályozás.

A Fegyelmi Tanács megfontolta annak a lehetőségét, hogy a fegyelmi tárgyalás elhalasztása mellett a döntéshozatali kötelezettségét egy későbbi időpontban teljesíti, ezzel az ügyben érdemi döntést egy olyan időpontban hozza meg, amikor a megszüntetés mellett alkalmazott figyelmeztetés – mint új szabályozás – alkalmazhatóvá válik.

Ennek akadály a fent hivatkozott „elvi akadály” volt, miszerint generálprevenációs célok teljesülése érdekében egy olyan esetben, amikor az ügyfél *jogérvényesítési lehetőségétől került megfosztásra* (még ha hanyag gondatlanság formájában is) nem alkalmazható a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint fegyelmi büntetés helyett megszüntetés melletti figyelmeztetés, mert maga a fegyelmi vétség *eredménye* (jogvesztés az ügyfél részéről) nem teszi ezt lehetővé.

Ezért a Fegyelmi Tanács az ügyben érdemi döntést hozott, mely a fegyelmi biztos indítványában rögzített tényállással közel azonos tényállás mellett az általa indítványozott fegyelmi büntetés kiszabásával zárult.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

Az átalányköltséget a 40. 2 a.) pont alapján 80.000.- Ft összegben határozhatta volna meg a Fegyelmi Tanács.

Ehhez képest a Fegyelmi Tanács az átalányköltséget az Üttv. 142. § (2) bekezdése FESZ. 40.9. pontja alapján *méltányosságból 30.000,- Ft* összegben határozta meg, melynek az volt az indoka, hogy a marasztalás csekély tárgyi súlyú mulasztás miatt történt (összességében 2 perc 10 másodperces késedelem), továbbá a fegyelmi biztos eredetileg a tárgyaláson kívüli elbírálásra tett indítványt, melyet a Fegyelmi Tanács nem akceptált és az ügyben tárgyalást tűzött, mely tárgyaláson végülis a fegyelmi biztos által indítványozott fegyelmi büntetés kiszabására került sor. Az eljárás alá vont ügyvéd nem kerülhet azáltal kedvezőtlenebb helyzetbe (fizethet magasabb összegű átalányköltséget), hogy Fegyelmi Tanács az indítványtól eltérően nem tárgyaláson kívül bírálja el az ügyet.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

Alkalmazott jogszabályok:

- Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: **Üttv.**),
- Magyar Ügyvédi Kamara 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat a **fegyelmi eljárásról (FESZ)**,
- az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: **ÜESZ.**)

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. szeptember 5. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 132.)